

Itinerář - Sardinie sever 2.část

středa 2. března 2016
13:22

1607 Sardi...

Pátek 1.7.

- Odjezd kolem 13.hodiny, dojet do Dro (50), kousek od Gardy (8 hodin)

Sobota 2.7.

- Dopoledne ferrata u Dro (vyrazit nejpozději v 9.00 hodin)
- po obědě přesun k trajektu 6-7 hodin (STPL v Livornu, 62 nebo přespat přímo v přístavu, kde by měl být též STPL se servisem)
 - o Možnost servisu

Neděle 3.7.

- Ráno trajekt na Sardinii

Sardinie:

Neděle 3.7.

- Přejezd z trajektu na 95 nebo 97
 - o Koupačka
 - o Výlet na kole

Pondělí 4.7.

- Přejezd do Palou
 - o Koupačka
 - o Výlet na kolech na ostrovy (33 km)

Úterý 5.7.

- Přeš 170, krátká zastávka a procházka historickým kamenným městečkem
- Přeš wiew point 160 na 180 - bahenní termální koupačka
- 300 nebo 350 koupačka

Středa 6.7.

- 370 ferrata
- 380 Neptunova Jeskyně
- 400 koupačka, servis

Čtvrtek 7.7.

- Buď koupačka (500, 515) nebo výlet do soutěsky (550)
- 700 stání, koupačka

Pátek 8.7.

- 800 (850, 855) nebo 100 stání, koupačka

Sobota 9.7.

- Trajekt, přejezd do Rakouska

Neděle 10.7.

- Cesta domů

Trajekt v Civitavecchia: 42.099936, 11.783549

Olbia, trajekt: 40.922629, 9.522827

90 Golfo Aranchi - port: 40.995236°, 9.625621°

500 Arutas: 39.952480°, 8.403210°

515 Arutas II: 39.959582°, 8.401309°

Supramonte di Orgosolo e di Oliena je pokrytý staletými lesy. Na této plošině vyvěrá krasový Su Gologone, nejdůležitější pramen ostrova s 300 litry vody za sekundu. Nachází se tam také nejhlubší kaňon Evropy, kaňon Gorropu, jehož stěny dosahují na některých místech až neuvěřitelných 400 metrů, a krasová dolina Su Suercone, kde můžete zahlédnout staleté tisy. V tomto masivu pramení některé hlavní řeky Sardinie: Cedrino, která podrývá skály a vytváří nádherné soutěsky, a Flumendosa, druhá nejvýznamnější řeka ostrova.

Flóru tvoří především horské středomořské druhy rostlin a vzácné keře a rostliny, zatímco fauna je obzvláště bohatě zastoupená včetně vzácných druhů zvířat jako jsou: mufloni, divoká prasata, sardinské divoké kočky, kuny, lasice a lišky. Z ptactva zmíníme supa sardinského, orla královského, havrana císařského a sokola stěhovavého.

550 Gorropu - parking: 40.158949°, 9.508190°
- Místo pro zahájení treku ke kaňonu Gorropu

Jeskyňě Bue Marino

- Vstup 8 EUR

Jeskyňě Bue Marino nacházející se v centru Gulf of Orsei je hlavní turistickou atrakcí už více než 50 let a stále svou krásou láká návštěvníky z celé Evropy. Jeskyňě patří mezi jednu z nejkrásnějších v Evropě a její obrovské galerie se pyšní obdivuhodnými geologickými útvary. Jeskyňě Bue Marino spadají pod územní jurisdikci Dorgali (jedno z 5 měst v regionu Supramonte). Tato krasová oblast je dobře známá pro svou bohatost na jedinečné přírodní elementy.

Název Bue Marino (lidově mořský vůl) pochází ze Sardinského jazyka a v překladu znamená „osrstěný tuleň“ (anglicky Monk Seal), druh, který nacházel v jeskyních útočiště až do poloviny 70. let.

Vstup do jeskyní je možný jak po vodě, tak po souši. Stezka vedoucí až k jeskyním začíná na okouzlující pláži Cala Fuili, nacházející se na konci pobřeží jižně od Cala Gonone (část Dorgali)

Jeskyňě Bue Marino je schematicky rozdělena do 3 větví. Severní větev (jejíž část byla dříve přístupná pro veřejnost, v 70. letech uzavřena a v nejbližším období bude znovu otevřena), větev střední (Ramo di Mezzo), podrobně zkoumána od roku 2007 a větev Jižní dosahující společně délky přes 20 km. V roce 1954 byla Severní větev zpřístupněna pro turisty přijíždějící na člunech místních rybářů. Osvětlení bylo zajištěno acetylovými lampami a plynem. Turisty prováděli místní rybáři či pastýři. Na konci 70. let bylo zpřístupněno 700 metrů Jižní větve a nainstalovány lávky a vhodné osvětlení. V dnešní době tuto část navštíví až 120 000 návštěvníků ročně.

Severní větev je význačná rozlehlými galeriemi a fosilní výzdobou, na stěnách jsou důkazy o dřívější přítomnosti vyšší hladiny moře. Za těmito galeriemi jsou tři jezera: jezero Smeraldo (Lago Smeraldo), jezero Abissale (Lago Abissale) a Černé jezero (Lago Negro), které oddělují sifony. Hlavní část Jižní větve je přes 2800 metrů dlouhá a končí v tzv. Sifonu Terminale. Pouze prvních 700 metrů je otevřeno pro veřejnost. Zde se nachází obrovské galerie jejichž dno je často tvořeno dlouhými plážemi s bílým pískem střídajícími se s průzračnými jezírky sladké vody. Rozměrné galerie v turistické části jsou důkazem dlouhé práce obrovské masy vody, která přes miliony let prohlubovala a modelovala stěny jeskyňě. Moře proniklo dovnitř jeskyňě do vzdálenosti přibližně 600 metrů a vytvořilo podvodní řeku. Na konci cestičky naznačuje malý vodopád hranici mezi jezery se slanou a sladkou vodou.

Předchozí průvodci jeskyní Bue Marino dali těmto místům působivá jména jako jsou: Větev Candlestick Room (The Branched Candlestick Room), kde objevující se stalaktity vypadají jako vytvořené z bílého vosku; Zrcadlový sál (Mirror Room), kde stěny a strop jeskyňě odráží fantasmagorické efekty vytvořené vodou; Pláž Tuleňů (The Sea Breach), kde tuleňi (monk seals) odpočívali, spali a rodili svá mláďata. V postraní větvi „Pláže Tuleňů“ archeologové našli kosterní pozůstatky Palaeartic Seal a Ursus Spelaeus, jejichž stáří je datováno do období čtvrtohor.

Důkazy ukazují, že jeskyňě byla navštívena člověkem už ve starověku. Ve skutečnosti, vědci potvrdili, že od chvíle kdy vodní hladina klesla, byl vstup do jeskyňě možný i po souši a další výzkumy prokázaly, že člověk navštívil jeskyňě už před neolitem. Archeologické stopy po návštěvě člověkem byly objeveny v „Blond-haired Dame Room“ („sál“ získal své jméno po záhadném objevu kostry mladé ženy v poválečném období). Jeskyňě Bue Marino se proslavila díky období, kdy byla útočištěm, nyní vyhynulých tuleňů, Monk Seal (Monachu Monachu nebo Monachu Albiventer). Překvapivě, tento druh přežil poslední dobu ledovou, ale moderní dobu a klimatické změny ne. Vyhynutí tuleňů bylo primárně zapříčiněno důležitými antropogenetickými faktory jako jsou ničivé činy člověka a především kvůli jeho znepokojivé přítomnosti na stejných plážích kde se tuleňi vyskytovali. Následkem toho byli tuleňi přinuceni zůstat v jeskyních delší čas. Savci získávali méně světla a byli přinuceni se pářit s pokrevními příbuznými a to přispělo k oslabení celé kolonie. Pár let před jejich vyhynutím, ochránci životního prostředí často nacházeli mrtvá nebo zraněná mláďata. Monk Seal byli v jeskyni Bue Marino naposledy spatřeni v roce 1975. Historie jeskyňě je zjevně velice stará a bylo by téměř nemožné určit přesné stáří v geologickém termínu. Ale jedna věc je jasná, téměř před dvěma miliony let na konci terciéru čedičový proud vyplnil poslední část Jižní větve, která mnohem později byla vymleta obrovskou masou vody. Nicméně můžeme poměrně jistě konstatovat, že před dvěma miliony let už některé části jeskyňě existovaly.

558 Cala Collogne - parking: 40.283754°, 9.634905°
- Parking, kousek do přístavu a k jeskyni lodí (doporučováno)

560 Cala Fuili - parking pro trek do jeskyne: 40.256926°, 9.625144°
- Parking
- Mělo by jít pěšky, ale někde uvádějí, že to nejde

600 Lido Orri: 39.882777°, 9.680472°

700 Capo Comino: 40.534415°, 9.817634°

800 Porto Taverna: 40.859226°, 9.652216°

850 LIDO DEL SOLE - zalozni stani: 40.911538°, 9.572676°
855 LIDO DEL SOLE - zalozni stani II: 40.908552°, 9.570047°

Pivo na Sardinii:

Na Sardinii jsou k dostání dvě domácí značky - Ichnusa a Dreher.

Sýr Casu Marzu - specialita Sardinie

Před odjezdem na Sardinii jsem četl, že jenom ti nejstatečnější a nejdvážnější znalci sýru budou chtít ochutnat formaggio marcio neboli Casu Marzu. Hned po přeletu na ostrov jsme se shodli, že objevení a ochutnání této laskominy bude jedna z našich priorit. Tento sýr, který je záměrně infikován larvami sýrohlodky, je specialitou na Sardinii. Vzniká nařiznutím sýra Pecorino sardo, do nějž jsou vpraveny zárodky sýrohlodky drobné. Červíčky přispívají v sýrové hmotě exkrementy ke kvasnému procesu uvnitř sýra. Výsledkem je aromatická hmota krémové až tekuté konzistence. Nejčastěji se k sýru přikusuje domácí chléb a zapíjí se doušky silného červeného vína Cannonau. Součástí každého jídla je i jeho příběh. Někdy ho člověk zná dopředu, jindy se ho dovídá při konzumaci nebo až po ní. Když je ve správném stádiu rozkladu, tak si buď člověk počká, až z něho červíčky vylezou nebo sýr pojídá i s červy. Z těchto, údajně hygienických důvodů ho nelze dovézt do ČR. K dostání je tudyž pouze na Sardinii, a to neoficiálně. Jeho výroba a distribuce je zakázána

směrnicí EU. My jsme se pokoušeli poprvé na tento sýr zeptat v jedné prodejně, ale tam se nám vysmáli a dali nám najevo, že nemáme šanci sýr sehnat. Podruhé jsme se pokusili zeptat ve výše zmíněné Restauraci ještě před objednáním jídla a pítí, ale obsluhující nám řekla celkem rezolutně, že ho nemají. Až před půlnocí, když jsme udělali rozumnou útratu a bylo jasné, že nevypadáme na nějaké kontrolory EU, tak náš druhý dotaz dopadl podstatně lépe a po chvíli se objevila před námi miska s báječným pokladem jménem Casu Marzu. Ihned jsme začali zkoumat, kde jsou červíčky. Původně jsem si myslel, že budou větší, ale na velikosti přece nezáleží. Sýr však byl již patrně v pokročilejším stádiu zralosti, červíčky byli líní a neběhali. Tak jsme je za třet snědli všechny, žádný neutekl. Nejdříve jsme si mysleli, že miska bude málo pro čtyři lidi, ale sýr byl velmi výrazné a silné štiplavé chuti. K snídani bych si doma asi nedával, ale o dnešní půlnoci jsme s touto „třešničkou na dortu“ byli více než spokojeni.

VIA FERRATA

We haven't found many via Ferrata in Sardegna. However, there are 3 within easy reach of the villa . Check the post from the 9th of January 2015 about us climbing 2 of them : the via ferrata del cabirol in Alghero and the via della regina in Monte Leone. Plenty of pictures and extra details !! There is one near Capo Caccia near Alghero called "Via ferrata del Cabirol", 1H30 drive away.

<http://www.outdoorfilmy.sk/video/via-ferrata-del-cabirol/>

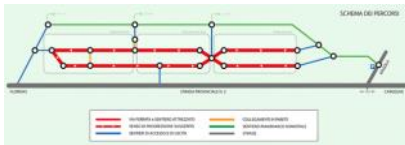
370 Ferrata del Cabirol - parking: 40.573902°, 8.159302°

This ferrata stretches for about 1000 m along the limestone cliffs of Capo Caccia, 22 km from Alghero. The total climbing time is approximately 3 hours. Be aware that the cliff is in the shade until 2pm in summer and it takes 20 mins to get to the starting point on foot. www.ferratacabirol.it/index.php?option=com_content&view=article&id=50&Itemid=66

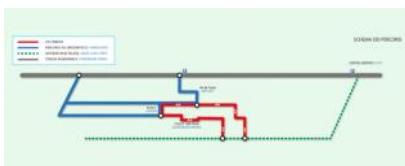
Another via ferrata we know of is in the village of Cargeghe, near Sassari . It is called " via ferrata di Giorre" and is about 40 mins drive from the villa.

Check www.ferratagiorre.it

The final and third local one is the via della regina in Monte Leone Rocca doria (south of Alghero) , about 1H40 mns away.

Check out <http://www.ferrataregina.it/> for details.